

передача) і його різновиди, створення спільних організацій, приватизація житлово-комунальних організацій; ризик невиконання умов договору приватним партнером; ризик збільшення експлуатаційних витрат, перевищення кошторисних витрат на нове будівництво і реконструкцію; ризик порушення термінів здійснення інвестицій і введення об'єктів; ризик недофінансування інвестицій приватним партнером; ризик передачі житлово-комунальних об'єктів в неналежному технічному стані при використанні механізму залучення інвестицій на основі контракту на управління, контракту на оренду, концесії на існуючі інфраструктурні об'єкти, контракту типу ВООТ і його різновидів; ризик зниження якості і обсягів послуг, що надаються; ризик недостатності досвіду роботи в житлово-комунальній сфері у приватного оператора.

Аналіз ризиків дозволяє дати відповідь на два основних питання: наскільки вагомою даний ризик для потенційного інвестора; яким чином можна його нейтралізувати. Необхідно розробити систему кількісної оцінки ризиків роботи в житлово-комунальній галузі для приватного бізнесу при вкладенні ними інвестицій з урахуванням особливостей конкретної адміністративно-територіальної одиниці.

МІЖСЕКТОРНЕ ПАРТНЕРСТВО В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОЛОГО-ОРІЄНТОВАНИХ ПРОЕКТІВ

Д. О. СМОЛЕННИКОВ, ас.
А. В. БОНДАР, аспірант
Сумський державний університет
40007 Україна, м. Суми, вул. Римського-Корсакова, 2
dos@management.sumdu.edu.ua

Створення умов для ефективного використання природних ресурсів – одна з найважливіших проблем людства. Її вирішення можливе за умови комплексної оцінки ситуації, ухвалення стратегічних рішень і системних заходів, серед яких важливу роль відіграють процеси розроблення та впровадження механізмів міжсекторного партнерства державних і громадських інститутів, бізнесових структур з реалізації еколого-орієнтованих проектів.

Існують різні підходи до розроблення вищезазначених механізмів. Це пояснюється багатогранністю та різновекторністю процесів міжсекторного партнерства, що трактується нами як комплекс взаємовідносин між органами державної виконавчої влади, органами місцевого самоврядування з одного боку та суспільством і бізнесом з іншого, щодо спільної участі у вирішенні важливих соціальних проблем, зокрема через фінансування і реалізацію соціальних проектів і програм.

В основу міжсекторного партнерства покладено процес комунікацій між його суб'єктами. Практичний досвід багатьох країн засвідчує, що розвиток

соціального партнерства сприяє налагодженню постійно діючого ефективного суспільного діалогу [1].

Водночас у багатьох розвинутих країнах велику кількість різноманітних благ виробляється самими людьми, часто – на некомерційній основі. Серед них – це і соціальна допомога всіх видів, і саморегулювання на локальному рівні, і багато іншого [2].

В контексті вищезазначеного нами пропонується механізм узаємовідносин між владою, підприємницькими структурами та громадським сектором щодо реалізації еколого-орієнтованих проектів.

Забезпечення міжсекторного партнерства в контексті реалізації еколого-орієнтованих проектів передбачає поетапність процесу. На першому етапі громада має сформувати соціальне замовлення на вирішення конкретних екологічних проблем, зокрема чітко окреслити його актуальність, соціальну значущість, очікуванні результати. Лише за таких умов проблема буде визнаватися на державному або місцевому рівні, а громада зможе повноцінно взаємодіяти з бізнесом і владою. Другий етап передбачає визначення шляхів вирішення проблеми, роль кожного суб'єкта в цьому процесі та узгодження їх інтересів. Завершальний етап процесу передбачає реалізацію конкретного проекту в межах вирішення поставлених завдань. При цьому контролювальну та просвітницьку функції впродовж терміну реалізації має виконувати громадськість. Ефективність проектної діяльності залежить від рівня активності всіх суб'єктів.

Саме завдяки такому механізму стає можливим забезпечити ефективність реалізації принципів соціально-екологічної відповідальності підприємств, які будуть задовольняти не лише власні інтереси, а й вирішувати конкретні екологічні проблеми на запит громадян.

В Україні напрацьовано відповідний досвід щодо впровадження механізмів міжрегіонального партнерства з вирішення проблем збереження навколишнього природного середовища. Проте, відсутність стратегії розвитку, низька екологічна культура, корупційна складова, низький інвестиційний клімат, недосконала законодавча база не дозволяють ефективно використовувати наявні ресурси і механізми для вирішення існуючих проблем. Тому спільним завданням громади, влади, бізнесу є реалізація еколого-орієнтованих проектів на партнерських засадах.

Список використаних джерел:

1. Звонар В. П. Міжсекторне партнерство як механізм реалізації регіональної соціальної політики : концепція для України : монографія / В. П. Звонар. – Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2009. – 300 с.
2. Долгин А. Б. Как нам стать договоропригодными, или Практическое руководство по коллективным действиям / Александр Долгин. – Москва : ОГИ, 2013. – 192 с.